

میزگرد با دو تن از فعالان تظاهرات اعتراضی به کنفرانس گ ۲۰ در تورنتو

چهارشنبه ۹ تیر ۱۳۸۹ - ۳۰ ژوئن ۲۰۱۰

مصاحبه گر: آمی گودمن

برگردان: ناهید جعفرپور

گرانترین کنفرانس سران در تاریخ تا کنونی کانادا

در باره آمی گودمن: آمی مجری برنامه رادیو تلویزیونی: Democracy!
Now

است. این برنامه تلویزیونی در حدود ۵۰۰ ایستگاه در سرتاسر شمال
آمریکا دارد و روزانه و ۲۴ ساعته اخبار بین المللی را پخش می
نماید.

رهبان این جهان در کنفرانس سران همدیگر را ملاقات می کنند.
اقدامات امنیتی آنچنان بزرگ است که این نشست بعنوان گرانترین
نشست تاریخ تاکنونی کانادا به حساب می آید. طبق تخمین در حدود
۱۹۰۰۰ نیروی امنیتی یعنی ۵ بار بیشتر از کنفرانس سران در سال
۲۰۰۹ پیتزبورگ از این کنفرانس محافظت می نمایند. این اقدامات
برای دولت کانادا در حدود یک میلیارد دلار هزینه داشته است و برخی
می گویند که مجموعه هزینه ها به بیش از ۲ میلیارد دلار خواهد
رسید.

مهمانان برنامه: جان کلارک مؤسس اتحادیه بر علیه فقر در
اونتاریو: (Ontario Coalition Against Poverty)
و شارمن خان سخنگوی شبکه: Toronto Community Mobilization
'Network

آمی: ما از تورنتو کانادا گزارش می دهیم. رهبان جهان همدیگر را
ملاقات می کنند تا کنفرانس گ ۸ و بهتر بگوئیم گ ۲۰ را برگزار
نمایند. اقدامات امنیتی بیسابقه است. در میان رؤسای دولت ها که
امروز کنفرانس گ ۸ را در شهر کوچک هونتزویله برگزار می کنند، رئیس
جمهور اوباما هم حضور دارد. سپس آنها همه به تورنتو خواهند رفت و
در روز یکشنبه کنفرانس گ ۲۰ را آغاز خواهند نمود.
بزرگی گروه های پلیس در مرکز شهر این تصور را قوت می بخشد که با

یک شهر پلیسی روبرو هستیم. همه جا پلیس‌ها مستقرند ده‌ها ایستگاه کنترلی "چک پوینت" در شهر برقرار شده است. بیش از ۱۹۰۰۰ پلیس در شهر مستقرند. نیروهای امنیتی با تسلیحاتی که ایجاد سرو صدا و وحشت می‌نمایند و همچنین ماشین‌های آب‌پاش و دیگر تسلیحات مجهز می‌باشند و قصد دارند با این تجهیزات تظاهرات را خاموش سازند. امروز باید قاضی کانادائی در باره تقاضائی تصمیم‌گیری کند که توسط آن بکارگیری توپ‌های ایجاد وحشت را ممنوع می‌سازد. هزاران تظاهرکننده روزانه دست به تظاهرات خواهند زد. موضوع بر سر دایره‌ای گسترده از تم‌های متفاوت است. تم‌هایی چون عدالت، جنگ، محیط زیست و حقوق سرخپوستان

ما امروز با دو مهمان مصاحبه داریم. شارمن خان و جان کلارکه که هر دو با سازمانهایشان از سازماندهان تظاهرات ضد نشست سران گ-۲۰ در تورنتو می‌باشند.

آمی: به برنامه ما خوش آمدید!

جان کلارکه: مرسی

آمی: شارمن خان ما برنامه را با شما آغاز می‌کنیم. شما در باره اقدامات امنیتی که در تورنتو صورت پذیرفته چه فکر می‌کنید؟ این مسئله برای شما چه مفهومی دارد و چگونه این اقدامات باید روی اعتراضات تاثیر بگذارد؟

شارمن خان: خوب. ما خودمان را در ماه‌های گذشته برای این اقدامات امنیتی آماده نمودیم. چنین ماه قبل از تدارکات کنفرانس گ-۸ و گ-۲۰ ما از سوی پلیس مورد سؤال قرار گرفتیم. ما از رسانه‌ها و همچنین از خود پلیس از تسلیحاتی که آنها به خیابانها می‌آورند، آگاه شدیم. بنابراین این مسئله‌ای پوشیده نبود.

این پرسش که چه چیزی روی کار سازماندهی تاثیر می‌گذارد؟ خوب باید بگویم ابعاد بالای ایجاد وحشت توسط پلیس است. آنهم قبل از اینکه هفته تدارکات آغاز گردد پلیس‌ها و نیروهای امنیتی نزد فعالین و سازمانها رفته و آنها را مورد بازجویی قرار داده و از فعالیت‌های آنان پرس و جو نمودند. من دو بار در محل کارم با پلیس سر و کار داشتم و ...

آمی: منظورتان چیست؟

شارمن خان: پلیس دوبار به محل کار من آمد و می‌خواست بداند که ما چه برنامه‌هایی برای تجهیز بر علیه کنفرانس گ-۲۰ داریم؟

آمی: من می‌خواهم از جان سؤال کنم برای چی مردم اینجا جمع شده‌اند. آیا آنها می‌خواهند بر علیه گ-۸ و گ-۲۰ تظاهرات کنند؟

جان کلارکه: خوب. ما بر این واقعیت آگاهی داریم که کنفرانس سران گ-۲۰ به کنفرانس سران گ-۶ در سال ۱۹۷۵ برمی‌گردد.

آمی: لطفا توضیح دهید منظورتان چیست؟
جان کلارک: خوب، کنفرانس گ-۶ در سال ۱۹۷۵ در اصل اولین نشست
قدرتمندان و رهبران امپریالیستی جهان بود.
آمی: گروه گ-۶؟

جان کلارک: این گروه در آن زمان وقتی تشکیل شد که جهان در یک
بحران اقتصادی فرو رفته بود و آنها تلاش نمودند اقتصاد جهان را بر
بستر یک برنامه نئولیبرالی از نو سازماندهی نمایند و آنها از
طریق تعدیل های بسیار شدید و اقدامات صرفه جویانه برای مردم،
بدین طریق می بایست مجددا امتیازات فراوان " سال های زیبا" ی بعد
از جنگ باز گردد. بنابراین از آن زمان تا به امروز چیزی در این
نظر تغییر نکرده است.

نشست کنونی نشستی دیگر از همان قماش با شکلی گسترده تر است. این
گروه اکنون از ۲۰ کشور تشکیل شده است. من فکر می کنم که در اساس
آنها این وظیفه را دارند که روند تعدیل ها و اقدامات صرفه جویانه
را شدید تر نمایند. آنها با تعدیل هزینه های دولت و کمک به بانک
ها و کنسرن ها در اساس تنها به سیستمشان ثبات دادند. آنها بلیون
ها دلار را داده اند و حال تلاش می کنند این هزینه را تامین
نمایند. صندوق بین المللی پول صحبت از 20 سال اقدامات صرفه
جویانه می کند.

این گونه نشست ها همیشه چیزی افتضاح اند و باید محکوم گردند.
باید هر بار بر علیه آنها درخواست. بله من فکر می کنم این نشست
در تورنتو بطور عجیبی تعیین کننده است.

آمی: تفاوت گ-۸ و گ-۲۰ در کجاست؟

جان کلارک: در اساس تنها چند کشور اقتصادی دیگر جهان به این جمع
اضافه گردید. کشورهای اقتصادی بزرگ که غالبا از کشورهای به اصطلاح
" جهان سوم" هستند. من فکر می کنم که موضوع بر سر این است که
شراکتی میان کشورهای سنتی امپریالیسم و برگزیدگان کشورهای اقتصاد
بالای " جهان سوم" به وجود آورند.

من فکر نمی کنم که این نشست ها برای "دمکراتیزه شدن" برپا می
شوند. کاملا برعکس این پیشرفت ها بیانگر استراتژی های ضد دمکراتیک
است.

آمی: این بندرت اتفاق می افتد که آنها این چنین جمعی نشست
بگذارند. درست است شارمن خان؟

شارمن خان: بله. من فکر می کنم که در نشست گ-۸ طرح ریزی می شود و
این تصمیمات طراحی شده در نشست گ-۲۰ مفهوم بیشتری می گیرند.
البته نشست گ-۲۰ کاملا جدید است. آنها در ابتدا چهار بار همدیگر
را ملاقات نمودند. من فکر می کنم نشست امسال نمودار برای برشی از

زمان است: از هم اکنون این ۲۰ کشور و یا بهتر بگویم رهبران این ۲۰ کشور تلاش می کنند نشست های مرتب داشته باشند و بعنوان کنترل کننده مردم جهان فعالیت نمایند.

آمی: شما قبلا گفتید که پلیس دوبار به محل کار شما آمد. آنها از شما چه می خواستند؟

شارمن خان: خوب آنها به دو ملاقات که ما سازماندهی نموده بودیم آمدند. برای آنها بسیار مهم بود که بدانند ما چه سازماندهی برای کنفرانس ۸گ و ۲۰گ خواهیم کرد. بعلاوه آنها می خواستند از فعالانی که در آن اطاق جلسه داشتند بپرسند که آنها مشغول چه کاری هستند و چه نقشه ای دارند. آنها محترمانه سؤال می نمودند و ما هم از صحبت با آنان تمرد نمودیم، بشکلی ... این خود در هر آکسیونی استراتژی آنهاست: آنها می آیند در مراسم متفاوت و سعی می کنند اطلاعات جمع کنند و صحبت از اشتراکات جدید می کنند تا بدین وسیله از نظرات فعالین و طرح های آنان برای سازماندهی آگاه شوند.

آمی: جان کلارکه ما در باره مجموع هزینه ای که برای این کنفرانس خرج شده است صحبت می کنیم و در باره این که در حال حاضر در تورنتو چه می گذرد. شما به سازمانی تعلق دارید که با تم فقر خود را مشغول می کند. نظر شما چیست؟

جان کلارکه: درست است. آنها یک میلیارد دلار برای امنیت نشست خرج کردند. آنهم در زمانی که اقدامات صرفه جویانه در شهر اون تارویو بسیار تاثیرات تعیین کننده داشته است. در وضع بودجه جدید شهر، دولت اصطلاحاً " چیز های خاص" را از بودجه کم نمود. موضوع بر سر برنامه خدمات برای تغذیه مردم بی بنیه که موجب زندگی را از دولت دریافت می نمایند بود. که این برنامه ۲۰۰ میلیون دلار در سال هزینه بر می دارد. حالا این برنامه را حذف کرده اند. ما باید حساب کنیم این هزینه ای را که این ها برای امنیت این نشست پرداخته اند برای 5 سال کمک هزینه به تغذیه مردم فقیر این شهر کافی است. همواره می توان از مثال های فراوان دیگر برای این روند تهوآور نام برد...

آمی: در باره تصمیماتی که در نشست ۸ گ و ۲۰ گ گرفته می شود و آن تصمیماتی که به کانادا ربط پیدا می کنند و همچنین طبیعتاً به همه کشورهای دیگر جهان ربط پیدا می کند، صحبت نمائید.

جان کلارکه: خوب. ما اینجا با کسانی سرو کار داریم که برای تمامی جهان تصمیم می گیرند. آنها یک استراتژی را توسعه خواهند داد که توسط آن ساختار اقتصاد جهان را به نازل ترین شکلش تغییر دهند. طبیعتاً تحت رهبریت آمریکا. در این رابطه مهم است که دانست موضوع بر سر یک روند انتزاعی و مجرد نیست. انتظار می رود که دولت های

سرتاسر جهان به این تصمیمات که در نشست ۲۰گ گرفته می شود عمل کنند. از آنها خواسته می شود که اقدامات صرفه جویانه را در کشورهای خود پیاده کنند. ما دیدیم که در یونان چه گذشت. ما دیدیم که چه در بریتانیای کبیر گذشت. بودجه این کشور دقیقا در همین زمان تعیین گشت. تعدیل ها وحشتناک هستند. یک چنین چیزی در ۴۰ سال گذشته رخ نداده است. من فکر می کنم ما شاهد یک فاز غیر باور کردنی صرفه جوئی خواهیم بود. تنها باید امیدوار باشیم که ما هم در فاز یک مقاومت غیر قابل باور حرکت کنیم. باید حتما این مسئله را گفت.

آمی: شارمن خان گروه شما سازمان مادر بسیاری از گروه های دیگر است. گروه هائی که در اعتراضات شرکت دارند. لطفا به ما در باره دایره گسترده تم های این انسانها و سازمانها توضیحاتی بدهید؟ شارمن خان: خوب. به این جمع اتحادیه های کارگری و سازمانها و منفردینی که سازمانی ندارند اضافه می شوند. آنها همه در مقابل ۸گ و ۲۰گ تجهیز شده اند. کار سازمانی ما بر تم های مشخصی متمرکز است که ما در برنامه کاری خود پخش نموده ایم. از جمله تم هائی که انسانها باید در باره اش نگران باشند برای مثال از تم خودمختاری سرخپوستان، ضد فقر، عدالت اجتماعی، مهاجرین و یا پایان دادن به جنگ و تم های زیست محیطی و... این همه تم هائی هستند که ما باور داریم نشست ۸گ و ۲۰گ تاثیرات بزرگی بر آنها خواهد گذاشت. شبکه ما بسیار گسترده است. امیدوارم که بعد از پایان نشست ۸گ و ۲۰گ همواره ادامه داشته باشد. این شبکه ای بسیار زنده است.

من باید اضافه کنم که ما آکسیونی را سازماندهی نمی کنیم بلکه ما از همه سئوال کردیم و فراخوان برای روزی فعال را دادیم. برای مثال گروه های کاری به وجود آوریم یا تجمع هائی را سازماندهی نمائیم. شبکه ما یک مرکزیت دارد. ما از بچه ها نگهداری می کنیم و آکسیون ها را به لحاظ لوژیستیکی هماهنگی می نمائیم.

آمی: چه تعداد انسان شما را در این اعتراضات همراهی می کنند؟ شارمن خان: مشکل است که دقیقا بگویم. من فکر می کنم هر روز ... دیروز ما ۲۲۰۰ نفر را در خیابان بسیج کردیم. در شبکه در حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ نفر فعالند.

آمی: جان کلارکه چه آکسیونهائی را در طرح دارید؟ جان کلارکه: ما تمامی انرژی مان را در آکسیون امروز صرف می کنیم. ما برای عدالت مبارزه می کنیم و در یک پارک مرکز شهر تجمع می نماویم و سپس از میان مرکز شهر به راه می افتیم. ما با پلیس در این باره و مسیر راهمان صحبت نکردیم و بنا براین نمیدانیم چه پیش خواهد آمد و آنها چه عکس العملی نشان خواهند داد.

تجمع مرکزی امشب در یک چادر بزرگ بنا شده در شهرمی باشد. ما سعی خواهیم نمود مکانی را در شهر اشغال کنیم و چادرمان را بر پا کنیم. این چادر باید محلی برای همبستگی با بی خانه مانان و جائی برای خالی کردن خشممان باشد. گذشته از تمامی آن انسانهایی که رانده می شوند و قربانی این سیستم هستند. قربانی برنامه گ-۲۰. این شب و این محل محلی پر قدرت و مهم خواهد بود.

همانطور که گفته شد سؤال این است که ادامه راه چه خواهد بود؟ ما نمی خواهیم تنها بر علیه نشست به اعتراض بپردازیم بلکه ما همچنین بر علیه کلیه حملات اعتراض می کنیم. ما بر علیه کلیه سیستم اقتصادی اعتراض می کنیم. از این روی مبارزه امروز از اهمیت فراوان برخوردار است.

آمی: برگردیم به تم جنگ. دیروز ما به تورنتو آمدیم. من خبری کوتاه به نام سربازی دیدم که فکر می کنم نامش جیمز مک نیل است و در افغانستان کشته شده است و این خبر همواره تکرار می شد.

جان کلارک: بله درست است. مثالی بزرگ برای بازی سرنوشت. در زمان کار تدارکات برای اینجا و زمان کار با رسانه ها برای مثال - روی این سؤال متمرکز شدیم که آیا همه چیز صلح آمیز پیش خواهد رفت یا نه؟ آیا کسی سنگی به پنجره ای خواهد زد؟ آیا تعدادی با پلیس درگیر خواهند شد؟ بلکه این ها همه تم های کوچکی هستند در مقایسه با ابعاد خشونتی که در محتوای برنامه نشست وجود دارد. بله موضوع بر سر تنها اقدامات صرفه جویانه توسط مردم است تا بدان وسیله آنها (قدرت های جهان) به اهدافشان برسند. آنها از هرگونه خشونت نظامی برای رسیدن به خواستشان استفاده می کنند.

بله ما به اعتقاد من بر علیه یک مسئله ای بسیار شرورانه و وحشتناک مبارزه می کنیم.